

Pacific Herald.

For kaldet, The Lutheran University Herald.

No. 8

Parkland, Wash. 27. Feb. 1895.

5te Aarg.

Synderens Trøst.

O Herre Krist, vær du min Trøst,
Som med dit Blod har mig forløst;
Af Angest trænges Sjæl og Sind,—
O kom du snart med Trøst berind!

Jeg føler Synden, Dødens Magt,
Den Hæved har i Hjertet vakt;
O kom du med din Trøst saa sød,
Kom snart, hvis ikke er jeg død.

Hvad har jeg gjort, som dig har mist?
Jeg syndet har, o Herre Krist.
O du titgiv mig, Konge god,
Jeg er jo kjøbt med Herrens Blod.

Du vil mig hjælpe, vil mig fri;
I Nød og Død du staar mig bi;
Dit Ord saa siger, det er sandt;
Dertil du gi'r din Aand til Pant.

Jeg vil mig trøste i min Nød
Og tro og haabe so m du hød;
Dit Ord et stuffer, kan det ei;
Tror jeg kun dette, har jeg dig.

Men har jeg dig, o Herre Krist,
Da har jeg Naade, Lid forvist,
Da har jeg Glæde, Trøst i Sind.
Thi kom kun snart, o Herre ind!

Taf, at du kommer, er det alt;
Taf, at din Aand til mig har talt.
Taf, du har naadig mig forløst.
O Herre Krist, vær du min Trøst!
D. K.

Hvor er din Søn?

Sognepresten Oberlin i Steintal kunde af Mangel paa Tid ikke besøge alle sine store Menigheds enkelte Lømmere i de fire Sogne saa tidt, som han gjerne havde villet. Saa sandt han den Udvei at skrive til sine Sognebørn. I et saadant Brev, hvori han med indtrængende Kjærlighed lægger Forældrene deres Børn paa Hjertet, skriver han:

„Herren talte til Rain: Hvor er din Broder Abel? Han sagde: Jeg ved det ikke; er jeg min Broders Bogter? Herren talte til Rain: Hvor er din Broder Abel? O, maatte disse Ord uopphørlig gjentagde i alle Forældres Ører: Hvor er din Søn? I Sognenes Fædre, hver især! Hvor er eders Søn? I hvilken Landsby, i hvilket Hus, i hvilket Selskab? Hvad bestiller han? Det sømmer sig eder ved Dag og ved Nat, Søndag og Virkedag, hvor I er og hvad I gjør, at have Svar paa disse Spørgsmaal. I er eders Børns Bogter, og hvor de befinder sig, ved sit Arbejde, til Hvide eller Underholdning, — eders Pligt er det at vaage over dem og lede dem. Gjør det, gjør det fra nu af, med Omhu, Arvaagenhed og Nidkjærlighed, med alvorlig stille Bøn om, at Gud maa tilgive eder eders tidligere Sorgløshed og fri eders Sønner fra de Synder og Farer, hvori eders Efterladenhed og Mangel paa faderlig Arvaagenhed maatte have styrket dem. Det sømmer eders Fæder og

Sjælesørger, John Fr. Oberlin.“

Hvor mange Børn hendrages ikke ved Forældrenes Eksempel til Tomhed, hvorved da den Dragning mod Frelseren, som rører sig hos dem, svækkes mere og mere, og den Livsanskuelse ganske mæltelig danner sig i deres Sjæl, at verdslig Besiddelse er den største Gavn, verdslig Rydelse den højeste Lykke. Bisjellig, vi kan intet udrette til deres Beskyttelse mod Verdens Forargelse og til, at de bliver sin Gud tro, hvis vi ikke selv atter og atter gjør Brug af den Raaderet, som i Daaben er skjænket os: Retten til at træde frem for vor Gud og hos ham tage, hvad vi og vore trænger til for Livet og for Døden.

Prestens Arbejde med Prædikenen

Det bliver tænkt og har ogsaa været sagt, at for Presten at faa istand en Prædiken til hver Søndag, kan ikke være noget synderligt Arbejde at tale om, thi han er jo „studert.“ — Der er dem, som tænker sig Presten, naar han kommer ud af Stolen, som en Maskine, der altid er færdig til at snurre rundt og larme, naar bare Dampen slipper paa. Og det skal ikke nægtes, at der er saadanne larmende Prestemaskiner — desto værre ogsaa lutheriske —, som ikke gjør sig nogen Samvittighed af at underholde sine Tilhørere en Times Tid om Søndagen med „Snat,“ som begynder med Skabelsen og ender med Dommendag. Lidt Variation, som bærer paa Teksten faar man altid ind. Men saadant kaldes ikke Prædiken i dette Ords egentlige Forstand, men „gudelig Præd.“ Og det er ikke at undre sig over, at selv kristeligsinde Folk med god Erkendelse og lidet Logik i Hovedet, synes, at den Slags Prædikener ikke kan koste Presten synderligt Arbejde at faa istand.

Men lad os nu se lidt paa en anden Maade at prædike paa. Presten har kun en eller to Menigheder, her maa han prædike for samme Folk mindst en — ofte to — Gange hver Søndag hele Aaret rundt, altsaa faa istand fra 50 til 100 Prædikener om Aaret. To Ting staar altid for ham: Først, at han kan føde sin Fjerd med den aandelige usofalskede Melk, det evige Evangelium saaledes at han paa Dommens Dag kan være „ren af alles Blod,“ andet være frem denne himmelske Sjælesøde i saa pene og rene Kar, at den bliver velsmagende og fordydelig for alle hans Tilhørere, saavel de ensfoldige og ulærde som de mere fremstredne og skarpsindige. Med andre Ord: Presten har fat sig som Opgave, næst efter at forkynde den hele Sandhed til Salighed, at tilkæde de guddommelige Sandheder saadanne Former, at disse vel bekendte og lidt hørte Ting ligesom blive nye for Menigheden hver Gang. Gjør disse Sandheder saa fængslende for Tilhørerne, at de, ligesom uden selv at vide hvorfor, føler sig dragne til Kirken hver Søndag, ja gjerne to Gange. Den Slags Prædikener er ikke

et Dieblits Indfald, som „rystes ud af Ermet,“ men de kommer istand under Ledelse af den Hellig Aand med Guds Ord som Grundlag og under dyb Tænkning og haardt Arbejde fra Prestens Side.

Enhver ved, hvor nøie en Møbel-sælger maa være for at faa de enkelte Dele til at passe akkurat. Han maa ofte hvoile og maale og passe igjen og igjen, før alle Dele kommer paa sin Plads og passer nøjagtig. Det samme maa Presten gjøre med sin Prædiken, dersom Indhold og Form skal passe sammen, og enhver Sandhed komme frem paa rette Sted og paa rette Maade. Det er nemlig ikke nok for den samvittighedsfulde Præst at prædike, fordi han maa prædike, men at prædike saaledes, at Sjæle kan frelses, Synderere omvendes, og de Troende befæstes i sit Salighedshaab.

Den, som mener, at det, at faa istand saadanne Prædikener tærer mindre og koster mindre Arbejde end f. Ex. her ved Kyften at „grubbe“ i to til tre Dage, han forsøge det engang. Resultatet vil nok blive, at Vedkommende vil helst grubbe.

Det strandede Skib.

Det var en frygtelig Nat paa den ellers saa fredelige Kyft. Stormen hylede gennem Skorstene, og Vinduerne klirrede, saa at Folk ikke kunde finde Ro til at sove. Træer lastedes om af de frygtelige Vindstød. Da Morgenen dæmrede, stod jeg op efter den saa urolige Nat og ikede ned til Havnen med Hjertet fuldt af Belymring og Vængstelse for de stakkels Sømand, der omtumledes paa de taarnhøje Bølger. Orkanen blev ved med usvækket Kraft, og vældige, skumklæbte Bølger væltede sig ind mod Vand og brødes paa havnens stenklæbte Moler eller styrte sig som en Høvlving af Skum og Vand over Molen med en raslende Lyd.

Det var et overvældende og forartat Syn. Men vore Hjertes sammenknædes af Angst, da vi saa et Skib derude i Havnsøb, det var det eneste, der viste sine Seil mod Horisonten. Vilde det kunne holde sig fri af Klipperne og i god Behold naa den trygge Havn? Den ene Mast var gaaet overbord, dets fleste Seil vare sønderlidte af Stormens Magt. Nærmere og nærmere kom det, og vi stirrede i aandeløs Spænding paa denne Kamp for Livet, uden at der var nogen Mulighed for at bringe Hjælp. Fremad drevs det af Vind og Strøm og Bølger. Nu synes det at være i Stand til at komme igennem, men al—det suges atter tilbage af Bølgerne og synes at begraves fuldstændig af Vand og Skum. Nu rejser det sig igjen; det gaar! Al—vi lukke vore Øine af Fortvivlelse; i Øbet af 5 Minutter var det sønderflaaet paa Klipperne.

O, at være saa nær Havnen, og dog ikke kunne slippe ind! Hvor hjerte-

Kjærende! Men nu en strandet Sjæl! Der er desværre Tusinder af Sjæle,—dyrefjæbte Sjæle,—der omtumles som det Skib. Se hvor de arbejde for at naa den sikre Havn; se, hvor Livets Storme har mishandlet dem; ikke et Seil er uskadt. De stræbe, men de stræbe forgjæves. Thi de have ingen Bods ombord. Jesus er der ikke. De kunne ikke naa Havnen, de maa andstre.

Du, som læser dette! Hvorledes staar det til med dit Skib, med din Sjæl? — i Sandhed noget langt kosterbarere end det største Skib, der pløier Verdenshavet. Har du Søfort og Kompass i Orden? Styrer du efter Guds Ord, og forlader du dig ganske paa Jesu dyrebare Blod? Naar det er for sent, skulle mange søge at komme ind men kunne ikke (Sul. 12, 24).

Belymring.

Ikke saa Kristne leve i en Tilstand af usbrudt mørk Belymring, mens andre beklage sig og tager frygtelig paa Veie. At have fuldkommen Fred midt i det daglige Livs Tummel er en Sæmmelighed, som nok er værd at kjende. Hvad nytter vel Belymring? Den har aldrig givet nogen Styrke, aldrig hjulpet til at gjøre Guds Vilde, aldrig vist nogen Udvei i Modgang. Belymring ødelægger Menneskers Liv, som ellers vilde være smukt og nyttigt. Uro, Vængstelse og Forsagthed er afgjort forbudt af vor Herre, som sagde: „Sørg ikke,“ det vil sige: „sørg ikke for hvad I skulle æde og drikke, eller hvormed I klæde eder.“ Han mener ikke, at vi ikke maa tænke fremad, eller at vort Liv skal være uden Plan eller Orden, men at vi ikke skal belymre os for disse Ting. Da jeg for nogen Tid siden stod i en stor Fabrik, saa jeg Maskinerne arbejde rundt omkring mig, og jeg lagde Mærke til, hvordan man uafslædig saurte Hjulene med Olie, for at de kunde glide let og jævnt under den hurtige Omdrejning. En fuldkommen Tilid til Guds Kjærlighed og Forsyn er det menneskelige Livs Olie, som faar alle Hjulene i Maskineriet til at glide.

Vi kan tænke fremad til i Morgen eller i næste Uge eller næste Aar, men saa snart vi tænker os Belymringer til, begynder vi at synke. De Mennesker, som overkomme det meste Arbejde med det mindste Slid og Slæb, ere de, som ere tilfredse med i det daglige Liv at gjøre Guds Vilde. Naar Gud sørger saa godt for os, er det, vor Skam, naar vi ere saa belymrede for os selv. Vi bringe altså meget vort eget store Jeg ind i Alt, hvad vi foretage os og føle os ikke saa lidt miskjendte, naar Andre ikke kunne se dets store Betydning saa godt, som vi selv. Saa længe dette Jeg lever, maa vi være belymrede; vi have paalagt os selv et Arbejde, som vi ikke kunne udføre. Vi skulle slet ikke bryde os om dette Jeg, men tværtimod korsfæste det, saa skulle vi nok finde Fred for alle vore Belymringer. Har du fat din Hu

til Rigdom, siger Kristus til dig: „Saml dig ikke Glatte paa Jorden, thi „hvor din Stat er, vil ogsaa dit Hjerte være.“ Og er du bekymret for i Morgen eller for næste Uge, siger Herren: „Den Dag i Morgen skal bekymre sig for sit eget.“

Derfor vi høft og holdent høre Herren til, ligger vort Liv klart udbredt for os. Lad der komme De eller Vel, Sorg eller Glæde, Lykke eller Modgang — Gud vil have Omsorg for mig, som han havde igaar, iforigang og forrige Aar. Bekymring er dræbende, sammende; den gjør os uskikkede til Gjerning, spreder ligesom en Taage over Sjælen og bedrøver den Hellig Aand. Vi vilde føle os hellig krænkede, dersom vore Børn i Ord og Handling viste os, at de vare bange for, vi ikke bryd os om dem. Gud holder alle vore jordiske Anliggender i sin Haand. Han styrer vort Liv ind i et Løb, hvor det ikke støder paa nogen Klippe. Det tilkommer ikke os at passe Körtet eller Kompasset, den almægtige Lods vil selv føre os i Havn, naar vi blot vil overlade det til ham. — [Kt]

Fra Missionsmarken.

Parikland.

Forleden Søndag var en Dag af særegen Betydning for Pariklands Indvaanere, thi da døstes Holmbergs 4 Børn. Det var fire vakre Smaagutter, denældste 4 Aar og den yngste, nogle Maaneder gammel. Da Faderen er Svensk og Moderen Amerikanerinde, forretnedes Daaben paa Engelsk. Past. Behrens, lyst luth. Prest af Missionssynoden fra Tacoma prædike paa engelsk. Som Text valgte han Jesu Samtale med Nikodemus og talte meget kraftigt og træffende om Gjenfødsels Nødvendighed og om Riblerne, hvorved Gjenfødsel virkes, særlig om Daaben. Herved greb han ogsaa Anledning til at tale om Barnedaaben, hvorfor Børn bør døbes, og hvilken stor Synd de Forældre begaa, som ikke ville lade sine Børn døbe.

Der var flere Amerikanere tilstede, som maatte for første Gang til høre den rette Lære om Daaben. — Ja, blandt Amerikanerne er der nok en stor Mark for den lutherske Mission.

Prøv!

Blandt alle de mindste Smaafange, jeg hører mine Børn synge, er der en, hvis Omkvæd er:

„Sykkes det ej strax, min Ven,
Prøv, prøv, prøv igjen!“

Dette anbefaler jeg vagne Følk, hvem Verden gaar imod, og som mene, at det bedste, de kunne gjøre er, at opgive det hele. Ingen ved, hvor meget han kan udrette, før han har gjort et Forsøg. Jeg kan ikke blive siddende i Mudderet, men „prøv ad“ bringer snart Bognen paa god Vel. Raven sagde: „Prøv,“ og slap bort fra Hundene, da de næsten havde fat i den. Biernen sagde: „Prøv,“ og lavede Blomsterne til Honning. Blomsterne sagde: „Prøv,“ og blomstrede op i Vinterens kolde Sne. Den unge Lærke sagde: „Prøv,“ og fandt, at dens nye Dinger kunde bære den over Grøfter og Hækker op i Luften, hvor dens Fader sang. Hvor der er en Vilje, der er ogsaa en Vel, Solen skinner for hele Verden. Stol paa Gud, tag kraftig fat og se, om Bjergene ikke

flytte sig! Vent ikke paa, at nogen skal komme og hjælpe dig; enhver maa bære sin egen Sæt til Rølleren. Dersom du sidder og bier paa, at store Mænd skulle komme og tage dig paa Ryggen, vil du vove fast til din Plads. Dine egne Ven ere bedre end Stykker; se dig ikke om efter andre, men fortrøst dig til Gud, og begiv dig paa Vel!

Hvad en Smule Modgang angaar, saa kan ingen vente at finde Kirsebær uden Stene eller Roser uden Torne. Mange Mænd komme ingensteds forbi de ikke tage sa — ramme Alvor. Det første Angreb er det halve Slag.

Derfor du ønsker at udrette noget i Verden, saa gjælder det aller at prøve. Der er mange Maader at tjene Gud paa, og en eller anden vil passe ligesaa godt paa dig, som Røglen til Laasen. Hold dig ikke tilbage, fordi du ikke kan prædike i de store Kirker, lad dig nøie med at tale til en eller to i en Hytte; der kan ogsaa vove godt Korn paa smaa Marker. Man kan fuge i smaa Gryder saa vel som i store. Smaa Duer kunne bringe store Budstæber. Selv en lille Hund kan goa ad en Tyv, vække Herren og frelse Huset. En Gnist er ogsaa Jld. Et Sandhedsord har Himlen i sig. Gjør, hvad du gjør, af hele din Sjæl, bed i jertelig dertil og overlad Udsaldet til Gud! Spurgeon.

Fortrolighed mellem Forældre og Børn.

En suldkommen Fortrolighed mellem Forældre og Børn er et af de bedste Midler til at bevare disse fra Synd og Uædelighed. Mange Mødre spørger med Uvished, hvorledes de skulle kunne beholde sine Børns Fortrolighed. Følgende Svar paa nogle Spørgsmaal fra en Moder kan maatte være til Veiledning for nogle af vore Læsere.

En Moder kunde ikke behøve at vinde sine Børns Fortrolighed. Den tilhører hende allerede isølge Naturens Love. Børnet stjerker hende den af egen fri Vilje, men mangen Moder taber denne og yrebare Gave. Den behandles saa ligegyldig og vurderes saa lidt, at Moderen ikke en Gang véd, om hun har tabt den eller ei.

Jeg vil sige til unge Mødre, hvis Børn endnu sidde paa deres Knæ, eller holde sig nær til dem: Hold altid dit Ord, naar du lover dit Barn Noget. Svar altid Børnet med Oprigtighed, naar det spørger om Noget. Bedrag aldrig de Smaa. Jeg siger aldrig — ikke engang for Smaating eller for Løiers Skyld.

Se aldrig af dine Børns underlige Ideer i Andres Nærverelse. Bevar omhyggelig deres smaa Hemmeligheder. Lad dine Børn erfare, at du aldrig vil tilrettevise dem eller omtale deres Feil for Andre, for saa vidt du ikke er tvungen dertil. Om din Søn eller Datter har begaaet en Feil, da tal med Børnet derom i Enrum. Paa denne Maade vil du baade kunne beholde og forsørge deres Fortrolighed til dig.

Men jeg véd, at der gives mange Mødre, som ere bedrøvede over de Feil, de have begaaet. De længes efter at kunne blive bedre, og de sige: „Har du ikke ogsaa et Ord til os?“ Jo, mine Venner, hvis en Moders Sønner eller Døtre ere ti eller tolv Aar gamle og ikke tale frit fortrolig med hende om alle Ting, medens de have Omgang med Kammerater, som hun ikke synes om, da vil jeg bære mig ad paa

Ungende Maade.

Jeg vilde til en Tid sætte næsten alle Andet til Side for at gjenvinde Børnernes Hjerte. Jeg vilde holde dem med Selvskab og underholde dem baade ude og hjemme. Og saa snart som det var lykkedes mig at overbevise dem om, at jeg virkelig elskede dem som en Moder, vilde jeg fortælle dem, hvor bedrøvet jeg havde været i den sidste Tid, hvor jeg længtes efter at gjenvinde den tabte Fortrolighed. Jeg vilde dog ikke gjøre det, uden nøie at overveie Sagen og lægge Planer, som var mest passende efter Omstændighederne. Paa denne Maade tror jeg, at jeg skulde kunne gjenvinde det, som jeg havde tabt, og Englene skulde glæde sig med mig.

Lad mig endnu sige et Ord om at holde dine Løfter til dine Børn; thi de ere den fornemteste Grund til al Fortrolighed. Det er ikke godt at give Løfter uden Vilkaar. Dersom Børnene forspømmer at opfylde Betingelserne, da ere de selv Skyld i, at Løfterne ikke blive opfyldte. Men har du givet et Løfte, saa hold det, selv om det koster dig megen Opofrelse.

Endnu et Ord til: Lad det ikke bliver din Vane at overlade de Smaa til sig selv. Ingen kan indtage en Moders Plads for et lille Barn. Dersom Gud sende dem i Verden, saa vil han mild Vinden for de Klippede Lam. Men vogt dig for at klippe Lammene og siden udlatte dem for alt Slags Veir.

Al, dersom Mødre blot vidste, hvor vigtig hver Dag er i de første tolv Aar af et Barns Liv! Om blot Mødre vilde være mere ihærdige for at vinde sine Børns Kjærlighed og Fortrolighed! Vil du kunne sidde i Ro og Mag i din Stue eller gaa i Bisitter og Selvstaber, naar du ikke véd, hvor dit Barn er, eller hvad det foretager sig? Væg hellere dine Bøger bort og lad dine Besøg være, og hold dine Børn nær ved din Side. — [Kt]

Smag og Behag.

Om Smag og Behag bør man ikke disputere. At Smag og Behag er høist forskjellig, ogsaa hos nogle til hvem „Pacific Herald“ sendes som Prøvenummer viser følgende Udtalelser: No. 1 skriver paa et Postal Card: „Jeg ønsker ikke Eders aandsforfølsende Bagstræberblad „Pacific Herald“ til mig sendt. Har aldrig bestilt det og vil ikke betale for det.“

No. 2 indsender Betaling for Bladet og skriver: „Jeg liker den kjælle Herald meget godt, og ønsker den en stor Udbredelse. Hvis de vil sende mig en Del Nummere af Herald, saa skal jeg udbetale dem og forsørge at samle nogle Abonnenter. Jeg er glad i den lille Herald.“

No. 3 skriver: „Da jeg nu har samlet ind de Penge for de os tilsendte Blad (\$7.50), vil jeg sende dem, — og slutter Brevet saaledes: „Hermed en broderlig Hilsen fra Eders ringe Medvandler.“ No. 4 gjør Undskyldning fordi han ikke paa Grund af saamange andre Krav kan denne Gang sende os større Bidrag end \$10—, men sner til:

„J har dog mit bedste Ønske i alle Henseender, baade selv med Familie, saa vel som Skolens forordnede Foretagende.“

Jeg vil ogsaa sige, at kunde jeg bede, det vil sige, vilde Gud Fader hønhøre mig i den Grad, som han gjorde vor kjære Luther, saa vilde I ikke mangle denne Verdens Gøder derude. — Mit

inberlige Ønske er, at Herald kunde faa 10,000 Abonnenter, og at Eders Skole vil faa 200 Elever til næste Aar.“

Nu vil vi søge at glemme det som stod paa Brevkörtet, uden forsaavidt, at vi bør bede for ham, som skrev dette, at Gud vil give ham Forstands oplysning. Dine til at se, at det, som han onser for at være aandsforfølsende Bagstræbert, er til Oplysning og Veiledning for alle dem, som i Sandhed bestræber sig for at naa fre m til det sande og rette Maal. Derimod vil vi mindes Herrens Ord ved Apostelen Jakob, at en Kjærligheds Bøn formaar meget, naar den er alvorlig. Om vor Ven maa erkjende, at han er svag i Troen, saa hønhører dog Gud visjelig en saadan Bøn.

Det er os til stor Dymning i vort Skole- og Missions Arbejde herude, at vi ved, at vi har mange trofaste Forbedere. Om Gaverne ikke kan flyde saa rigelig, i disse knappe Pergetider, som ønskelig kunde være, saa lever vi dog i Haabet om bedre Tider — *And, where there is a will, there is a way.*

T. V.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligesledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuld ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaa paa skole sig selv og Andre. Og det er ikke bare de unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade bundne Rettigheder til hvem de vil.

Tacoma.

Nogle Kapitalister tænker paa at bygge en Sporvognslinje mellem Tacoma og Seattle. De har ansøgt Byraadet om Tilladelse til at anlægge Sporveje fra Hjørnet af Pacific Ave. og 9th St. ned til 11th St. og derfra over den nye Bro til Ghens Grænse. Men flere af Byraadet er inde for, at Byen selv lægger ned Spor paa den nye Bro og saa leier det bort til de Kompanier, som vil benytte den.

Arkitekten for det store nye „Packing House,“ som skal bygges paa det saakaldte „Tideflaas“ er ankommen til Byen. Han skal med engang begynde med Forberedelserne til at faa Slagterhuset opført.

St. Paul og Tacoma Sagmølle Co. ønsker, paa at udvide sin Rølle i den nærmeste Fremtid til at blive den største paa Kysten.

**Den første Dampskibs-
reise paa Mississipp.**

"New Orleans," et Fartoi paa 400 Tons Drægtighed, var det første Damp-
skib i Vesten. Det blev bygget i Pitts-
burgh i 1811 og gjorde sin første
Tur, netop som et af de forfærdeligste
Jordbælv rasede, der det var fornem-
melig hjemjagte Mississippidalen.

Paa Hudsonfloden havde den be-
kjendte Robert Fulton gjort sit første
Forsøg med at bruge Damp til at
bevæge Skibe, og der og paa flere andre
af Østens Floder havde man faaet i
Dampskibsfart igang. Og saa paa de
vestligere Floder vilde man følge Exem-
plet, og en Undersøgelse, som anstille-
des af Flodløbet mellem Pittsburgh og
New Orleans, viste, at Planen lod sig
gjennemføre. Man byggede altsaa det
ovennævnte Fartoi til at gaa mellem
Natchez og New Orleans, og i Oktober
forlod det Pittsburgh. Da den egent-
lige Rute først skulde begynde fra
Natchez, tog man hverken Varer eller
Passagerer med, og heller ikke var der
fjæret for nogen Bedforsyning paa
Reisen; men under den tidlige Under-
søgnelsesture vare to Kulleier bleve op-
bagede 120 Mile nedensfor Louisville,
og Skibsmandskabet bragte nu Red-
skaber med for at bryde Kul og lade
Skibet dermed; derved vilde man und-
gaa det lange Ophold ved ideligt at
maatte lægge iland og samle Ved.

Den fjerde Dag er Afreisen fra
Pittsburgh, sent om Aftenen, ankom
de til Louisville efter at have tilbage-
lagt 700 Mile i 70 Timer. Det usæd-
vanlige Syn og den store Hurtighed,
hvormed Skibet løb henover Floden,
vakte Forsædelse og Overraskelse blandt
Beboerne langs med Bredderne, thi
de havde aldrig hørt Noget om den
nye Opfindelse, og der fortælles, at
da Skibet ved Ankomsten til Louisville
slap Dampen ud, afstedkom denne uhyre
Larm en almindelig Skræk blandt
Indbyggerne, og de fore ud af sine
Senge for at høre, hvad der var paa-
færde. Fra Louisville kunde Skibet
for det første ikke komme længere ned-
over, da Vandstanden var lav, og det
gjorde derfor nogle Ture til Cincinnati;
den sidste Uge i November forlattes
endelig Turen til Natchez. Da de
vare komne 5 Mile fra New Banks,
lagde de Baaden iland, thi her var
det første Kulleie; det laa paa den
Side af Floden, som endnu dengang
tilhørte Indianerne, men Regjeringen
havde kjøbt det af disse. Her laa store
Masser Kul, som af Uvedkommende
var brudt, for ved givne Leilighed at
føres videre; men nu kom disse Op-
lag vel med. Lidt efter lidt indfandt der
sig fra Omegnen Folk, de saakaldte
"Squatters," og spurgte ængstelig, om
Mandskabet ikke havde hørt besynderlige
Lyde den foregaaende-Dag fra Floden
og Støbene, og mærket, at Jorden
rykkede, thi dette havde været Tilfælde,
paastode de. Men ombord paa Damp-
skibet havde man intet Saadant hørt
eller følt.

Den næste Dag fortsattes Reisen uden
at noget Ualmindeligt indtraf. Veiret
var forfærdeligt varmt, Luften disig og
tung. Solen stod som en glødende
Kobberkugle paa Himmelen, og dog
var der Tusmørke. Mod Aftenen hørte
de voldsomme Blæst i Floden, og store
Stykker af Bredderne styrte ned.
Reisen herseede der en tryllende

Stilhed i Naturen, og Mandskabet sad
i ængstelig Forventning, af hvad der
vilde komme. Anden Dag, efterat de
havde forladt New Banks, var Al-
ligedan, og Follene sølte samme tryk-
kende Vægtsætte, da Lodsen pludselig
erklærede, at han ikke længer vidste,
hvoreledes han skulde styre, thi hvor
han vidste, at der tidligere havde været
dybt Vand, der laa nu store Træer
med Rødderne opad og stængte Farten.
Skjønt det var blifstille, saa man Træ-
erne paa Bredderne bevæge sig volds-
omt; men hvad skulde man vel gøre,
man maatte forsøge at fortsætte Reisen.
Mod Aftenen var det en bankelig Sag
at finde nogen Landingsplads, thi over-
alt saa de Strandbredden synke og
forvinde i Floden. Lodsen best emte
sig da til at gaa nedad endnu et Stykke
til en Ø, som laa midt i Elven, men
iorgjæves søgte han efter den, den var
borte. Endelig, da det var bleve t
mørkt, fandt de en enden liden Ø og
fortsæde der. Men der var ing en Tale
om Søvn den Nat; bølsmørkt var det
og medens Bandet omkring dem oprørtes
og larmede, hørte man Braget af de
nedstyrtende Jordmasser fra Land.

De løse Gjenstande ombord kastedes
om hverandre, hvergang Støbene for-
plantedes hen til Skibet, og med Væng-
sel ventede man paa Dagens Komme
Ved Daggry opbagede man, at Skibet
laa i Munden af Ohiofloden, men
den hele Egn var forandret. Ved
Riddagsstider kom de til den lille By
New Madrid, paa høire Side af Mis-
sissippi. Her fandt de Beboerne i
den største Skræk. En Del havde slug-
tet ud af Byen og op paa Høirne
i Omegnen, og Andre bønfaaldt om at
maatte komme ombord paa Dampskibet,
da Jorden uafslædig aabnede sig og
opslugte Byens Huse.

Da de forlode New Madrid, fandt
de, at Mississippi havde steget uaf-
mindelig meget og var grumset og
opfyldt med Træer; dog naaede de efter
mange Dage, tilbragte i Frygt og
Bekymring, frem til Natchez; i Begyn-
delsen af Januar 1812, og modtoges
med Jubel, da man allerede for længe
siden havde opgivet Tanken om nogen-
sinde at se mere til "New Orleans."
Dette Dampskib begyndte nu sin
regelmæssige Rute, hvortil der i Re-
gelen medgik 17 Dage, men allerede
Aaret efter løb det sig et Gul i Bunden
i Nærheden af Baton Rouge og sank.

**„Minde fra Jubelfesterne paa
Koskonong"**

er en liden nylig udkommen Bog, som
er vel værd baade at læse og læse igjen-
nem. Den indeholder en Beretning om
Jubelfesten paa Koskonong sidstleden
10de Oktober, samt flere Prædikener
og Taler af Prof. J. B. Fritch. For-
mand H. A. Preus, Prof. Laur. Varsen
og Past. A. Bredeben, sidstnævnte talte
paa Engelsk. At fortælle Indholdet af
alle disse vilde blive altfor vidtløftigt,
og vi kunde heller ikke gjøre det paa en
tilfredsstillende Maade; men gaa dem
grundigt igennem, læse Bæser, og du
vil have stor Nytte og Bessignelse deraf.
Vi skal kun nævne et Par Punkter i
Formand H. A. Preus's Synodaltale
nemlig hvad han siger om Menigheds-
skoler og Guds Ords Brug i Hjemmet
paa Side 27 og 28, og hvad han siger
om Skriftens Inspiration og Skrift-
princippet. Desuden indeholder Bogen
nogle Breve og er prydet med smukke

Billeder af Past. J. B. C. Dietrich-
son, den første Præst paa Koskonong
A. C. Preus hans Eftemand, dennes
Eftemand Past. J. A. Ottesen, og af-
væde Formand H. A. Preus. Des-
uden Billeder af flere Kirker deriblandt
Bogkirken paa østre Koskonong, den
første nord-øst-lytiske Kirke i
Amerika, Eggetræene, under hvilke den
første Prædiken blev holdt, Bioner-
monumentet og Synodens Barnehjem,
Stoughton, Wis.

Bogen er smukt udstyret og koster
50 Cts. Den faaes i Lutheran Publ.
House, Decorah, Iowa, eller hos Rev.
D. G. Kitch, N. Cole, Wis.

Jøderne.

Hvad er der at gjøre med Jøderne?
er det Spørgsmaal, som længe har
plaget mange Nationer. I den sidste
Tid har de russiske Forsølgelser givet
Spørgsmaalet ny Behandling i de Fore-
nede Stater. Havde ikke Kolera stand-
set Indvandringen, vilde nu de ind-
fremmende Stater af Jøder i høi Grad
være forøget. De bringer Fordele og
Ulemper. De ere som Regel flittige
og økonomiske. De levere et mindre
Forholdstal af Forbrydere end andre
Nationaliteter. Men de er affødrede,
angribende og stride. Hvor de danne
en Koloni, horidriver de snart alle Andre
unbtagen Jøder. Saaledes have de,
uden at have sit eget Land, vedligeholdt
sin Nationalitet i mange Lande, en
Marfag til Forbitrelse, modtagende
Misshandling og Vanære, dog vindende
Rigdom tiltrods for Forsølgelsen og en
inderlig Medfølelse af dem, som ere langt
nok borte til ikke at forulempes ved
Berøring med dem.

Der er sandsynlig syv Millioner
Jøder i Verden, og tre Fjerdedele af
det hele Antal er i Rusland, Polen,
Balkanstaterne og det europæiske Tyrki.
Det Tryk, de ere under, til at forlade
de Lande, som staa under russisk Herre-
dømme, er meget stort og voger stadig,
tiltrods for Protester fra andre Natio-
ner. Men den tyrkiske Regjering, som
jaa længe har modstaaet deres Tilbage-
venden til Palæstina, har nylig for-
aandret sin Politikk og opmuntrer nu
Jøderne til at danne Kolonier der.
Nogle Jøder, blandt hvilke Girsch, Rot-
schild og Brodski ere de ypperste, ere nu
mere gunstig stemt for en saadan Be-
vægelse. Allerede i Løbet af to Aar
ere Jødernes Antal i Jerusalem tredob-
belt, idet det nu er 40,000 paa en sam-
let Befolkning af omkring 80,000.
Kolonisations-Selskaber, som bleve dan-
nede for omtrent ti Aar siden i Sydrus-
land og Rumænen, have skyttet mange
Fam.lier over til Egne i Palæstina,
idet de have kjøbt Agerbrugsredskaber,
Kvæg og andre nødvendige Artikler til
dem til Jordbrug, og Major Claude
R. Conder, af "Palæstina Undersøgnelses
Selskabet", regner, at der nu er 2000
Jøder, som pløje Landet, hvor der i
1891 ikke var en eneste.

Udviklingen i Forretningslivet i Lan-
det gaar frem med en Hurt, som synes
næsten mirakuløs for Beboerne, uvant
som de have været med Nutidens For-
andringer. Nye Gader lægges ud i
Jerusalem. Elektriske Lys og Telefoner
er bleven indført. Fabrikker bygges.
Bandsværk er blevet sat i Gang. Ved
at sjerne Forbudet mod, at Jøder kom-
me ind i Byen, de i Besiddelse af
Grundeiendomme og reise nye Synag-
oger, Skoler, Hospitalet og andre
offentlige Bygninger. Et Dagblad er

paa Tale, trykt paa Fransk, Hebraisk
og Arabisk.

Landegnene naagner ogsaa fra Aar-
hundreder Søvn. Jernbanen fra Jop-
pe til Jerusalem er Marfag til nye
Bebyggelser langs Vinien og særlig
stimulerer den Handelslivet i Byen.
Man anslaaer, at 600 Høiuger og
Butikker nu ere under Opsørsel udenfor
Bymurene.

Jernbanebygningen fremstignes. Ud-
villige nye Foretagender ere allerede
udførte, og andre ere planlagte. Det
vigtigste af dem er den engelske Jern-
bane, som just er aabnet fra Søhavnene
Akre og Haifa til Damaskus og løber
gjennem Galilæas Kornlande, hvor
man nu kan kjøbe Vand for omkring 50
Kr. pr. Aker. Jødiske Kolonister kunne
nu kjøbe Land paa billige Bilkkaar, og
det staa dem frit for at bygge Huse
paa det. Major Conder siger: "Der
er ingen fysisk Grund, hvorfor ikke
Palæstinas Frugtbarhed skulde blive
som i gamle Dage eller som de italienske
Egne, der i Klima og Karakter staa
næie ligner det hellige Land."—[Kl.]

Rettelse.

I Uvitteringslisten for Herald No. 7,
faaar:

A. J. Jacobson, Winblate, Wis.
skal være:

H. A. Jacobson, Winblate, Wis. og
Miss Malinda Erickson skal være:
Mrs. Maline Ewenen, Portland,
Oregon.

**Bidrag til Pacific Lutheran
University.**

Mrs. R. Howe, Highland Prairie	
Minn.	\$ 5 00
M. C. Stalland, Willmar Minn.	10 00
Ole Spekum, Portland N. D.	5 00
Rev. A. D. Dolven, Merrill, Wis.	5 00
Simon Gilbertson, Spring Grove, Minn.	25 00
Barland Kvindeforening.	5 00
Fredrik Aas, Stevenston Wis.	9 00
Asten G. Soalbe, Glenwood Iowa.	5 00

\$69.00

Barland Kvindeforening 13 Kvitter.

Bidrag til Presse.

B. Gulbrandsen, Albert Lea,
Minn.
 \$10 00 |

Betalt for Herald.

Rev. B. J. Maus.	\$1.00
J. Hegg.	1.00
Gunder Paulson.50
Gabriel Birknes.50
E. A. Torgerson.50
E. Lindbaas.50
Carl Monson.50
A. D. Lindberg.50
Rev. E. J. Synnes.50
Søren Olsen.50
Ole Fac. Duam.50
D. S. Dahl.	1.00
Andrev Swau.	1.50
D. Østland.50
Rev. E. E. Røhl.50
Beder Ølbernes.50
E. Benjen.50
A. Falvig.50
Ole Thorsen.50
Ole Pedersen.50
Rev. W. Vangeland.	1.00
B. S. Kinberg.50
V. Yorgenfon.50
A. S. Vange.50
Kris Krull.50
A. Grube.50
Rev. Koren.	5.00
Miss Eugenie Robertson.50
Charles Lueh.50
Ole Hemy.50
A. J. Stadheim.50

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiplin af begge Rækker Undervisning i fire Kursuser: „Normal“, „Business“, „Literary“, og „Scientific“ samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemte Fortræksløber kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Fag.

Skolpenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nord-engliske Religions-skoleafdeling betales i Skolepenge og

THE PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

DEDICATED OCTOBER 14th 1894.

PARKLAND, PIERCE CO. WASH.

for Bærelse 45 Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Aar \$1.25, og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badebærelser og andre Bequemmeligheder.

olen holder Eleverne med Sengesteder, Madstæder, Pulte og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. O. Garstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

Prof. O. S. Jacoby.....	.50
A. N. Teslaw.....	.50
Rolf Nykjeson.....	.50
Thosten R. Hagen.....	.50
D. L. Hanson.....	.50
Mans Moen.....	.50
E. D. Esse.....	.50
Fredrik Aas.....	1.00
Ole S. Stenbakk.....	.50
E. E. Clement.....	.50
John Dyrstad.....	.50
John R. Vestul.....	.50

Parkland Wash. 25 Feb. 1895.

T. Larsen, Kasserer.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

En Del af Landet er bevoget med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørkehus for Humle, Høpresse, Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Vg. Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Bærene ere, hvad de udgives for at være.

Tacoma Tidende's Boghandel.

Bibler og Overs. Gulds. Stindh.

9x6—\$2.75
9x6—\$3.00
Lommebibler = = = med
Omflag \$1.60
uden = \$1.35
Nytestamenter = = = \$0.75
Synodens Salmesøger = = = \$0.65
Landstid med eller uden Tegt i stort
Udsalg fra 50 Cts til \$1.30.
Forskjellige Bøger af Pastor Juncke
pr. Sif. 75 Cts.
Synodens Bibelhistorie 25 Cts, For-
klaring 25 Cts, Katekismus 15 Cts.
Billed A. B. C. 15 Cts.
Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Derfor skulle saadanne Folk lære, at det er den højeste Kunst, at man ved, at vort Sakramente ikke beror paa vor Værdighed; thi vi lade os ikke bære som de, der ere værdige og hellige, komme heller ikke til Skriftemaaket, som om vi vare rene og uden Synd, men tværtimod som fattige, elendige Mennekter, ja netop fordi vi ere uværdige, det maatte da være en Saadan, som ikke attraar nogen Naade eller Afløsning og heller ikke tænker at bedre sig.

Luther.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Stoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste, eller \$3.75 for næstbedste Indbinding. Agenter søstes overalt og faar gode Vilkaar. Man henvende sig til

Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian - American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. S. Johnson,	President.
E. Steinbach,	Vice President
H. S. Anstved,	Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Kjøber og sælger Bøxer paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske, Damp- og Ribs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan faa Kvittering fra Kassereren.
3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.
4. Sender man Postagestamps vil man behage at sende 2cts eller 1ct Stamp.
5. Vær saa snil at give en tydelig og nøjagtig Opgave af Vots, Blocks og Additions.
6. Indsenderen bedes ogsaa at give sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forsømmes undertiden.
7. Vi vil heller ikke i Aar tage Betaling for vort Arbejde, eller Godtgjørelse for de Udgifter, hvormed de mange Reiser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overstud tilfalde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894.

T. Larsen

Præsternes Adresser i Pacific Distrikt.

- B. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- F. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.
- B. Garstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Ballestad, 1615, 2. Street, Tacoma Wash.
- L. Rissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.
- T. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silberton, Marion Co, Oregon
- D. Ottersen, 702 Fifth Street, Eureka, California.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. A. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Møhl, Haywards, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
W. H. Caesar.	President.
E. W. Enos.	V. President.
O. P. Selvig.	Cashier
J. A. Vandervill.	Ass't Cashier.

Directors.

Dommer C. J. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. J. Holmes, Chas. Rosmer, Geo. P.
Eaton, W. H. Caesar, E. W. Enos,
Jas. L. S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlånes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Fko og Høvlær

Til billigste Priser og af beste Sort hos S. Olsen, 1109 Tacoma, Wn., Tacoma. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. „Med med de høje Priser,“ siger S. Olsen. Herald anbefaler paa det bedste

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forudsatvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, osv. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.